

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/91/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205995
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719205995.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX L., zast. JUDr. Ján Krnáč, advokát, Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Generali Poistovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava - Lamač, IČO: 35 709 332 zast. JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, IČO: 42 071 135, o náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/41/2019 - 205 zo dňa 11. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v V. výroku, ktorým súd žalovanému nepriznal separátnu náhradu trov konania za odročenie pojednávania dňa 11.08.2020, p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému v plnom rozsahu na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol: „I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 991,25 eur s prísl. zastavuje. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4425,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.07.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. V prevyšujúcej časti príslušenstva sa žaloba žalobcu zamietá. IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 82 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výšky náhrady trov konania. V. Žalovanému sa separátna náhrada trov konania za odročenie pojednávania dňa 11.08.2020 nepriznáva.“

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom konania bol nárok na náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti žalobcu za obdobie od 07.12.2017 do 04.12.2018, vzniknutej v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil P.F. (škodca a poistenec žalovaného). Žalobca uplatnil nárok voči žalovanému z titulu poistenia zodpovednosti za škodu na zdraví spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V priebehu konania súd na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu žaloby a tiež vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom rozhodol o čiastočnom zastavení konania do sumy 991,25 eur s príslušenstvom (§ 144 CSP a nasl.).

3. Medzi sporovými stranami bola sporná otázka použitia zákonnej úpravy pre výpočet nároku uplatneného žalobcom. Súd medzitýmnym rozsudkom zo dňa 30.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2020 určil, že nárok žalobcu na uplatnenú náhradu straty na zárobku počas PN za obdobie od 07.12.2017 do 04.12.2018 voči žalovanému je daný, pričom výška toho nároku sa posúdi podľa zákonnej úpravy ust. § 446 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.12.2019. Medzi sporovými stranami došlo k ustáleniu výšky nároku žalobcu pri zohľadnení uvedenej právnej úpravy, t.j. vychádzali z priemerného zárobku poškodeného pred vznikom škody za 3. štvrtrok 2017 a zároveň došlo k započítaniu náhrad, t. j. nemocenských dávok vyplatených zamestnávateľom žalobcu a sociálnou poisťovňou počas PN žalobcu. Túto výšku náhrady vyčíslenu naposledy žalobcom

žalovaný nepoprel (§ 151 CSP). Súd priznal žalobcovi sumu 4 425,05 eur titulom nároku straty na zárobku počas PN za obdobie od 07.12.2017 do 04.12.2018. Súd priznal žalobcovi z prisúdenej sumy aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.07.2020 do zaplatenia, dôvody súd podrobne uvádza v odôvodnení rozsudku (bod 22.). Pokiaľ si žalobca uplatnil úrok z omeškania od rozšírenia žaloby z 22.04.2020, tak súd nárok na príslušenstvo nepovažoval za dôvodné a v prevyšujúcej časti príslušenstva žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP - podľa úspechu strán vo veci. Konštatoval, že možno mať zato, že po čiastočnom späťvzati žaloby bol žalobca vo veci úspešný v plnom rozsahu, nakoľko jeho neúspech je len v nepatrnej časti príslušenstva. V zastavujúcej časti súd zohľadnil procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP). Zastavená časť konania predstavuje 18 % z celkovo uplatnenej sumy 5 416,30 eur. Súd uzavrel, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 82 % (100 % - 18 %).

5. Žalovaný si s odkazom na ust. § 181 ods. 5 CSP uplatnil v konaní tzv. separátnu náhradu trov konania, a to „za neúčelné pojednávanie dňa 11.08.2020“. Podľa jeho názoru k odročeniu pojednávania došlo výlučne z dôvodov na strane žalobcu, ktorý oneskoreným podaním zavinil, že pojednávanie muselo byť odročené. Na základe zisteného skutkového stavu, týkajúceho sa okolností vzniknutých po pojednávaní dňa 20.05.2020, na ktorom na základe súhlasu oboch sporových strán bolo dojednané a súd uložil právnomu zástupcovi žalobcu povinnosť doručiť súdu aj protistrane do 10 dní od pojednávania matematické vyčíslenie uplatneného nároku a návrhy na dokazovanie a protistrane v lehote do 15 dní od doručenia vyčíslenia zaslať súdu aj protistrane vyjadrenie k matematickému vyčísleniu žalobcu a prípadné návrhy na doplnenie dokazovania, však súd prijal záver, že nie výlučne zavinením žalobcu došlo k odročeniu pojednávania. Písomným podaním doručeným súdu dňa 30.06.2020 žalobca súdu oznámil, že po predbežnom zistení mu zrejme zamestnávateľ poskytol nesprávne informácie o priemernom mesačnom zárobku, preto požiadal o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 01.7.2020. Súd odročil toto pojednávanie na 11.08.2020 o 13,00 hod. . Dňa 11.08.2020 o 11,48 hod. doručil právny zástupca žalobcu elektronicky súdu opätovné matematické vyčíslenie uplatneného nároku spolu so žiadosťou o zmenu žaloby, ktorú súd posúdil ako čiastočné späťvzatie návrhu. V tomto písomnom vyčíslení žalobca reagoval na zistenie, že zamestnávateľ nesprávne vyčísľil v pôvodnom písomnom vyjadrení priemerný zárobok žalobcu v rozhodnom období III. štvrtrok 2017 a následne žalobca akceptoval a vychádzal z vyčíslenia hrubého zárobku žalovaným, pričom však poukázal na formálne chyby pri vyčíslení zo strany žalovaného, kde uviedol nesprávny rozsah PN 252 dní, namiesto správneho 259 dní. Pojednávanie bolo odročené na 30.09.2020 za účelom oboznámenia sa s uvedeným stanoviskom zo strany súdu ako aj protistrany. Keďže následne zo strany žalovaného došlo k uznaniu takto vyčíslenej čiastky, súd konštatoval, že nie je výlučne zavinením žalobcu, že došlo k odročeniu pojednávania, nakoľko aj sám žalovaný vo svojom písomnom podaní z 29.06.2020 nesprávne poukázal na použité údaje (nesprávny rozsah PN), preto uvedenú skutočnosť nemožno pričítať na zavinenie výlučne žalobcovi. Súd preto nárok na separátnu náhradu trov konania za odročené pojednávanie dňa 11.08.2020 nepriznal.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný odvolanie voči výroku o nepriznaní separátnej náhrady trov konania za odročené pojednávanie dňa 11.08.2020. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému prizná náhradu týchto trov.

7. Žalovaný namietal, že povinnosť nahradiť trovy odročeného pojednávania sa posudzuje osobitne a bez ohľadu na celkový procesný úspech strany v spore. Výrok o náhrade trov odročeného pojednávania alebo viacerých odročených pojednávanií musí byť oddelený od hlavného výroku o náhrade trov konania a musí byť aj osobitne odôvodnený. Súčasne v ňom súd uvedenie, že zodpovedná osoba je povinná nahradiť trovy odročeného pojednávania (komentár k CSP). Inštitút separátnej náhrady trov konania nie je zodpovednosťou za (konečný) výsledok sporu. Preto nie je relevantným argumentom pre posúdenie zodpovednosti za odročené pojednávanie aký bol napokon výsledok sporu, či strany uzavreli zmluvu alebo došlo k úprave (čiastočnému späťvzatiu) uplatneného nároku žalobcom, alebo či žalovaný v konečnom dôsledku korigoval vlastné tvrdenia.

8. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku súd mal za preukázané, že k odročeniu pojednávania dňa 11.08.2020 došlo práve za účelom oboznámenia sa súdu a žalovaného so zmenou žaloby (doručenou súdu žalobcom cca 1 hod. pred termínom pojednávania). Ak v dôsledku tohto konania žalobcu

(doručenie šesťstrannej zmeny žaloby s matematickým prepočtom, s ktorou ani samotný súd nemal časový priestor v rámci prípravy na pojednávanie sa oboznámiť) muselo byť pojednávanie (na ktoré sa strany riadne dostavili) odročené, je žalobca tým subjektom, ktorý odročenie tohto pojednávania ako jediný zavinil.

9. Ust. § 181 ods. 5 CSP, resp. § 256 ods. 2 CSP umožňuje súdu separovať náhradu trov konania v určitej časti nezávisle od konečného rozhodnutia o otázke náhrady trov konania, keď procesným dôsledkom (ne)konania strany sporu v určitej fáze konania je priznanie trov (v danom prípade odročeného pojednávania) protistrane plne v súlade s cit. ustanovením. Priznanie tejto separovanej časti trov konania nie je vôbec vylúčené s ohľadom na konečné rozhodnutie o merite veci a už vôbec nie s ohľadom na argumentáciu sporových strán v hmotnoprávnej rovine vo vzťahu k uplatnenému nároku v ďalšom priebehu konania a jej prípadnú úspešnosť. Napokon skutočnosť, či tvrdenia sporovej strany sú v konečnom dôsledku správne (v konkrétnej veci tvrdenie žalovaného o počte dní PN žalobcu) sa prejaví v konečnom rozhodnutí súdu v merite sporu (výške priznanej istiny) a v súvislom výroku o trovách konania, ktoré zohľadňujú zásadu (pomery) úspechu vo veci. Práve naopak, pripustením právnej úvahy súdu prvej inštancie ako správnej, by strácal inštitút separátnej náhrady trov konania svoje opodstatnenie, keďže vždy by trovy takéhoto pojednávania znášala strana, ktorej by vznikla povinnosť nahradiť trovy konania v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci, hoci by išlo o stranu, ktorá svojím procesným postupom konkrétne pojednávanie nijako nezmarila.

10. Za korektné by bolo možné považovať, aby v prípade, že strana sporu doručuje v nedostatočnom časovom predstihu pred nariadeným pojednávaním procesné podanie na súd, súčasne požiadala súd o odročenie pojednávania, aby druhej procesnej strane nevznikali zbytočné trovy v súvislosti s účasťou na pojednávaní v inom meste a rovnako aj s prípravou na takéto pojednávanie. Takéto konanie je minimálne nehospodárne. O to viac, ak, ide o prípravu na pojednávanie, ktorá smeruje k pôvodnej žalobe, kedy v dôsledku predloženej zmeny žaloby je potom absolútne neúčelná. Je možno dôvodne predpokladať, že žalobca tieto skutočnosti musel vedieť už minimálne deň pred pojednávaním a to dňa 10.08.2020, ktorým je datovaná predložená zmena žaloby. Napokon takto postupoval už predtým v prípade pojednávania pôvodne nariadeného na deň 01.07.2020, ktoré dňa 30.06.2020 požiadaval odročiť.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť z vecne správnych dôvodov. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu aj pri vydaní napádaného výroku v rozsudku zo dňa 11.05.2021 vychádzal pri rozhodovaní z riadne zisteného skutkového a právneho stavu, keď svoje východiská logicky, konzistentne a obsiahlo oprel o platnú právnu úpravu a základné princípy civilného sporového konania. Rozhodnutie súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 CSP.

12. Nemôže byť opomenutá skutočnosť, že poškodený žalobca si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti a tento subsumoval pod korektnú právnu normu aj s ohľadom na správnu interpretáciu na vec vzťahujúceho sa nálezu Ústavného súdu SR. Žalovaná strana takmer počas celého konania spochybňovala žalobou uplatnený nárok žalobcu - právny základ a kvalifikáciu nároku. K uznaniu základu a výšky samotného žalovaného nároku zo strany žalovaného došlo až na pojednávaní konanom dňa 11.05.2021 a k plneniu istiny po vyhlásení rozsudku zo dňa 11.05.2021.

13. Navyše časové a procesné súvislosti a okolnosti predchádzajúce a nasledujúce po pojednávaní zo dňa 20.05.2020, 01.07.2020 a dňa 11.08.2020 vyvracajú odvolaciu argumentáciu žalovaného. Okrem zdôvodnenia napádaného rozsudku pod bodom 25. možno uviesť, že pred pojednávaním vytýčeným na 11.08.2020 žalovaná strana spracovala vlastný výpočet nároku tvrdiac ale, že samotný nárok v zmysle právneho posúdenia žalobcom neuznáva a jedná sa len o výpočet z „opatrnosti“. Žalobca v mesiaci jún a júl opakovane komunikoval so zamestnávateľom žalobcu, z ktorej vzišlo zistenie „že zamestnávateľ poskytol žalobcovi nepresné údaje týkajúce sa hrubého zárobku žalobcu v rozhodnom období. Preto žalobca mienil pristúpiť k vykonaniu prepočtu vlastného matematického postupu a porovnaniu vlastného prepočtu a výpočtu prevedeného žalovaným, preto opakovane v mesiaci júl oslovoval žalovaného za účelom spracovania jeho výpočtu rovnakým mechanizmom po mesačných obdobiach. Žalovaný na požiadavku žalobcu prezentovanú v e-mailoch nereagoval a po priamom telefonickom oslovení právnej zástupkyne žalovaného táto deň pred pojednávaním z 11.08.2020 oznámila, že žalovaný nemá dôvod svoj výpočet takto špecifikovať. Preto žalobca pristúpil k vlastnému prepočtu so zapracovaním

denného hrubého zárobku prevzatého z výpočtu žalovaného a vypracoval vyčíslenie nároku žalobcu po jednotlivých mesiacoch (žalobcovi bola mzda vyplácaná po mesačných obdobiach). V rámci toho prepočtu a posúdenia relevantnosti obsahu výpočtu prezentovaného žalovaným žalobca zistil nesprávnosti a nezrovnalosti v tomto výpočte (týkali sa počtu pracovných dní v mesiacoch rozhodného obdobia a celkového počtu pracovných dní pracovnej neschopnosti žalobcu). Na pojednávaní konanom dňa 11.08.2020 žalobca okrem vyjadrenia obsahujúceho prepočet nároku a procesnú zmenu petítu návrhu predložil a dokumentoval súdu komunikáciu so zamestnávateľom žalobcu, oznámenie zamestnávateľa žalobcu korigujúce pracovnoprávne údaje, komunikáciu so žalovaným a tiež výpis pracovného kalendára dokumentujúceho ne/správnosť údajov potrebných pre ustálenie výšky nároku žalobcu. Ani na ďalšom pojednávaní konanom dňa 30.09.2020 žalovaná strana neupustila od tvrdení o nároku žalobcu len vo forme úrazového príplatku, pričom naďalej spochybňovala účinky nálezu ústavného súdu prezentované žalobcom. V čase konania tohto pojednávania bol žalobca na poslednú chvíľu zastúpený na základe obmedzeného substitučného právneho zastúpenia z dôvodu karantény právneho zástupcu žalobcu na Covid-19 v rodine. Súd napokon na pojednávaní konštatoval, že vzhľadom na rozdielnosť uvádzaných výpočtov a vstupných údajov zo strany oboch sporových strán je treba doložiť aj doklady z akých údajov, tá ktorá strana pri svojich výpočtoch vychádzala a z tohto dôvodu v tomto štádiu konania súd považuje za hospodárne rozhodnúť medzitymným rozsudkom o nároku žalobcu a spôsobe výpočtu jeho nároku tak, aby bolo možné pokračovať v ďalšom konaní o výške nároku. Až na pojednávaní konanom dňa 11.05.2021 poisťovňa deklarovala uznanie nároku vo výške vyčíslenej žalobcom a uznanie pochybení vo vlastnom prepočte, pričom naďalej rozporovala príslušenstvo istiny. Z genézy a procesnej postupnosti veci teda vyplýva, že v prípade odročenia pojednávania dňa 11.08.2020 nemožno hovoriť o procesom zavinení žalobcu a procesnom nezavinení žalovaného. Otázku separátnych trov konania nemožno posudzovať izolovane od priebehu, okolností a výsledku civilného sporového konania. V prípadoch separátnej náhrady trov konania sa musí jednať o kvalifikované zavinenie strany v procesnoprávnom zmysle za splnenia ďalších predpokladov a podmienok.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu so zreteľom na obsah odvolania žalovaného, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje a v súlade s týmto ustanovením odvolací súd bližšie svoje rozhodnutie neodôvodňoval, rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. Podľa § 181 ods. 4 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ust. § 153 a 154. Podľa ods. 5, ak v dôsledku postupu podľa § 4 došlo k odročeniu pojednávania trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť.

18. Odsek 5 ust. § 181 CSP má charakter špeciality vo vzťahu k šiestej hlave druhej časti (Trovky konania), pričom uloženie povinnosti náhrady trov konania je viazané na postup podľa ods. 4 a súčasné odročenie pojednávania. Zároveň iba v prípade zavineného odročenia pojednávania je možné druhej strane priznať samostatný nárok na náhradu trov (tzv. separátne trovy). Odvolací súd preskúmaním dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o separátnych trovách konania uplatnených žalovaným dôsledne vychádzal z dikcie ust. § 181 ods. 4, 5 CSP. Separátne trovy predstavujú trovy, ktoré majú podobu sankcie. Okresný súd povinnosť nahradiť trovy odročeného pojednávania posudzoval osobitne a bez ohľadu na celkový procesný úspech strany v spore. Výrok o náhrade trov predmetného odročeného pojednávania je oddelený od hlavného výroku o náhrade trov konania a je osobitne odôvodnený.

Odôvodnenie je náležité, keď vzhľadom na okolnosti prerokovanej veci okresný súd prijal záver o nepriznaní separátnych trov žalovanému za odročené pojednávanie konané na okresnom súde dňa 11.08.2020.

19. Odvolacie námietky žalovaného odvolací súd posúdil ako nedôvodné. Charakter postupu žalobcu pred pojednávaním dňa 11.08.2020 sa nevyznačoval takým jeho správaním, ktoré by mohlo znamenať „zmarenie“ tohto pojednávania v zmysle jeho účelnosti a vznik zbytočných trov konania v dôsledku zavineného správania žalobcu. Vzhľadom na okolnosti priebehu konania nemožno hovoriť o procesom zavinení žalobcu a procesnom nezavinení žalovaného.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (ust. § 255 CSP) a vyslovil, že žalobca, ako procesne plne úspešná strana v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ako neúspešnej strane, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením.

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).